

Περπατώ, περπατώ εις το δάσος...

Το δάσος; Ποιο δάσος;

Περπατήσαμε στο δάσος και βρήκαμε... σκουπίδια. Περπατήσαμε στις παραλίες του Ρωμέϊκου Γυαλού και βρήκαμε... σκουπίδια. Σε όλη τη διαδρομή από το σχολείο μέχρι το δασάκι του Ανδρωνίου βρήκαμε... πολλά σκουπίδια. Στο οικόπεδο απέναντι από τα Ρηγά Νερά και στην άκρη του δρόμου δεξιά κι αριστερά, μέχρι εκεί που αρχίζουν τα «Ελβετικά» γεμίσαμε πάνω από 10 σακούλες με σκουπίδια. Απέναντι από τον αρχαιολογικό χώρο, εκεί που αρχίζει η παραλία των Ρηχών Νερών, δεν μπορέσαμε να μαζέψουμε όλα τα σκουπίδια. Λερωμένες πάνες για μωρά, μωρομάντηλα και χαρτιά υγείας, διάσπαρτα παντού. Ήταν πάρα πολλά και χωμένα ανάμεσα σε αγκάθια και σε ψηλά χόρτα σε σημεία που δεν μπορούσαμε να τα προσεγγίσουμε. Η ειρωνεία είναι ότι σε αυτό ακριβώς το σημείο υπάρχουν 3 κάδοι σκουπιδιών!!! Λίγο καλύτερα ήταν τα πράγματα στην παραλία απέναντι από το Γυμνάσιό μας, ίσως γιατί βρίσκεται πολύ κοντά στο σχολείο και την καθαρίζουμε συχνότερα. Με λίγα λόγια οι παραλίες του Ρωμέϊκου αλλά και όλοι οι γύρω χώροι που φιλοξένησαν τους λουόμενους, μεγάλους και μικρούς, όλο το καλοκαίρι ήταν γεμάτοι από ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ!!! **Και κάδοι σκουπιδιών υπάρχουν.** Απ' ότι φαίνεται είναι τελικά οι συνήθειές μας και η «ευαισθησία» μας απέναντι στο περιβάλλον που δεν πρόκειται να αλλάξουν. Κάποια παιδιά αναρωτήθηκαν γιατί πρέπει να μαζεύουμε εμείς τα σκουπίδια που άλλοι πετάνε. Έχουν δίκιο. Αλλά, αν δεν κάνουμε τίποτα, σε λίγο τα σκουπίδια θα μας πνίξουν. Πότε, επιτέλους, θα καταλάβουμε πως αυτός ο πλανήτης είναι το σπίτι μας και οφείλουμε να τον φροντίζουμε και να τον μοιραζόμαστε με όλα τα πλάσματα που τον κατοικούν και δεν τον μολύνουν όπως εμείς, οι «πολιτισμένοι», ευφυείς και ανώτεροι, άνθρωποι; Και όπως είτε κι ένας μαθητής μας, ο Χοργκίτο, αντικρίζοντας τα σκουπίδια μέσα στο δασάκι του Ανδρωνίου:

**Περπατώ, περπατώ εις το δάσος
όταν τα σκουπίδια δεν είναι εδώ
Σκουπίδια , σκουπίδια είστε εδώ;
ΟΧΙ ΠΙΑ!!!**

Ας κάνουμε όλοι μαζί μια προσπάθεια να μείνει έτσι. Γιατί σε λίγο δε θα ψάχνουμε ούτε τα σκουπίδια ούτε το λύκο, όπως έλεγε το τραγουδάκι. Θα ψάχνουμε να βρούμε το δάσος.

**Περπατώ, περπατώ εις το δάσος....
Το δάσος; Ποιο δάσος;**

Μαίρη Γεροντάρα

Στο Οregon των Ηνωμένων Πολιτειών αυτό το δάσος χιλίων ετών, έπεσε θύμα αλυσοπρίονων για ένα νέο φράγμα.

